(१२) यदुक्तं सूत्रकारेण । तेषां पशुपुरोडाशानाम-ग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषं मृगारिष्टिमनुनि-र्व्वपति समानन्तु स्विष्टकृद्दिडामग्नेर्मध्ये प्रथमस्य प्रचेतस इति यथालिङ्गं याज्यानुवाक्या भवतीति। तत्र सप्तमकाण्डोक्ता-मेकामिष्टिं विधत्ते । "अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इत्यग्नयेऽहो-मुचे" इति ॥

(१३) अस्मिन्नेवानुवाके दशापि हवींष्याम्नातानि । चतुर्थका-ण्डस्यानुवाकोक्ता याज्यानुवाक्या विधत्ते । "अग्नेर्म्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस इति याज्यानुवाक्या भवन्ति सर्व्वत्वाय" ॥ ४ ॥ इति । 'सर्व्वत्वं' अपेक्षितफलं पौष्कल्यं ॥

इति षोडशोऽनुवाकः ।

अथ सप्तदशोऽनुवाकः ।

(१) षोडशे नमो राज्ञ इत्यादिमन्त्रव्याख्यानं केचिद्धोम-पश्चिष्टिविशेषाश्चाभिहिताः। सप्तदशेऽश्वस्य रोगादिनिमित्तं प्रा-यश्चित्तमभिधीयते। तत्र रोगदोषपरिहारायेष्टित्रयं विधत्ते। "यद्यश्वमुपतपद्विन्देत् । आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत् । सौम्यं चरुम् । सावित्रमष्टाकपालम्" इति । 'उपतपत्' सन्तापकरो रोगविशेषः ॥

(२) तास्विष्टिष्वाग्नेयं प्रशंसति । "यदाग्नेयो भवति । अग्निः सर्व्वा देवताः । देवताभिरेवैनं भिषज्यति" इति । 'एनं' अश्वं, 'भिषज्यति' अरोगिणं करोति ॥